

52731

דאזיגן יבול למחוס לא הוי חקק מ"מ אח"י ינחה בידו משה
 טעטעס דשמה יתעלל לסחוס הסחון כשיבנה חילורו, וז"ל
 דס"ל להראש' דטעטס ו' לא אמרין רק גבי גפת דאזיג' טורה
 כסילוקן משה"ל סחומס חסון ליבא פירעה, ודחוק, וע"פ
 נראה דהנס לקמן בנחות' כבש הראש' שם ה' רפת בקר
 קודם לאזיר אע"פ דהוי גיר' דיל' משה דדירה שאלו, וכבר
 הקדמו רבים עליו דהרי הראש' הסכים לגירסתו ר"ת דהמנהג
 סדר ב' ויהמסקנה גם רבא ס"ל כבזי בכל הניזקין לצד
 מצור ומטעס דכל מרה ומרה ווא"ל הרי שוב אין אנו לריבין לחיזוק
 דדירה שאלו ובמש"כ הסוס' להדי' (בדק ב"ס) דר"ס עני
 להמסקנה אין אנו לריבוס למר דירה שאלו, והסברה למר
 הראש' חולק על הסוס' כזה וס"ל דגם לפי המסקנה דרבא
 ס"ל כבזי מ"מ היבא דהוי גיר' מחוייב לסלקו אפי' אם סמך
 מוקדם מ"מ אח"י כבש שם דבר הניזק מחוייב לנקי, לכו"ט
 וגם אבי מודס לזה ורק רפת משה דירה שאלו, וזכר נוחא
 (בדק י"ח) דמשני דירה שאלו קאמר דיקא נמי דמי עליה
 אם ה' רפת בקר קודם לאזיר מותר ודמקו דש"י והסוס'
 דס"ק דמלול נקט זה בשאר יניקין ונקטס רק ברפת קודם
 לאזיר והסוס' נשארז בנתימא דילמא נקטס לרבותא ואליבא
 דר"י ולהראש' א"ס כשיטות דגם לאזי קאמר מותר לפשוך
 מ"מ אח"י כשבא לנקי דבר הניזק מחוייב לנקי היבא דהוי גיר' ו
 וא"כ הא שפיר קאמר דיקא נמי דמי אם ה' רפת בקר קודם
 מותר גם אח"כ וזה הרי ז"ל אסור גם לאזי ובט"ל דדירה
 שאלו, וגפ"י הרי יש להבין הא דבתנאים פריך הגמ' לרבא מהא
 דתנן לא ינחה חסות של נחתומין תחת אולורו ולא רפת בקר
 עומה דאיבא אולר הא ליבא אולר שרי ומאי פריך לרבא
 והרי גם לאזי חוקקס, ובט"ל ז"ל לאזי נוחא לי' שפיר
 מהמנהג דנביחא אולר שרי ואח"כ כשיטות אולר יסלקו ורק
 לרבא פריך דס"ל לרבנן אסור גבי צור גס בלא סברה דכן
 מרה ומרה ובט"ל דרבא ס"ל דלא נהני מה שיסלקו אח"כ
 דס"ל דהייסין שמה יתעלל ואמאי שרי ברפת אבל לאזי נוחא
 דלא חייסין כלל יתעלל ומיבנה דס"ל להמסקנה דכן סברה
 דיתעלל לא אמרין לי' רק לרבא מוכנה כן וא"כ לפי המסקנה
 דקדר ב' וגם רבא לא אסור אפי' לרבנן אלא בצור משה
 כל מרה ומרה שוב לא אמרין כלל סברה דיתעלל ומש"ס
 פוסק הראש' דיבול לפסות חסון על הסודרס, וסוף חילוקן
 גמיו וצור :